

Kerk & Buurt

Westerpark

TERUGBLIK 2016

VOORWOORD

De doelgroep, dat ben je zelf ...

Soms vraagt iemand wel eens op welke doelgroep we ons richten als Kerk & Buurt. Mijn reactie is dan dat we eigenlijk geen speciale doelgroep hebben. We hebben wel een specifiek aanbod. Goedkoop eten, betaalbare spulletjes, een warme plek, gezelligheid, burenhulp, muziek en burens die vertellen.

Dit aanbod blijkt interessant te zijn voor verschillende mensen, zowel voor bezoekers als vrijwilligers. Op deze manier vormt Kerk & Buurt een gevarieerde groep van mensen die op de één of andere manier bij elkaar betrokken zijn. Zo streven we naar *'een open gemeenschap van gewone en buitengewone mensen, van gelovigen en ongelovigen'*.

Hokon Hansen, voorzitter Kerk & Buurt Westerpark

TERUGBLIK 2016 OPGEDRAGEN AAN HENK SLOOIJER

Het bestuur draagt de Terugblik 2016 op aan Henk Slooijer. Iedere week is hij gastheer bij onze eettafel Filah. Dat is al prachtig, maar wat niet iedereen weet is dat hij op de achtergrond onze eigen engel is. Mocht je er aan twijfelen of er nog engelen zijn, dan is Henk het antwoord.

In voorgaande jaren werd de Terugblik opgedragen aan Reza Hedayatollah, Jan Pijlman, Rob van der Putten, Herry Masfar, Sophia Kwikkel, het team van de Kringloop en aan Vitaliy en Henny. Een hele eer dus.

HENK SLOOIJER

Een rijke ervaring dat de mensen je vertrouwen

Henk Slooijer (77) is één van de dragende vrijwilligers bij Filah. Dit jaar wordt de terugblik aan hem opgedragen.

Zestien jaar geleden raakte Henk betrokken bij Filah. Hij zat toen al enige jaren in de VUT. Gerrit Schutte vroeg hem voor een verhuizing. Een stevige klus. Zo begon het, er moest wat *gedaan* worden en Henk ging helpen. Toen Gerrit hem vroeg of hij ook niet in Filah wilde meedraaien, zei Henk ja.

Hij werd in het diepe gegooid. Zo gaat dat. In de praktijk leer je hoe om te gaan met de doelgroep van Filah. Dat is niet makkelijk, maar Henk had al ervaring met het omgaan met moeilijke mensen. Bij de KLM zat hij op het ticket-office en moest passagiers met problemen te woord staan en die pro-

blemen ook oplossen. Hij had al een training gehad 'hoe om te gaan met agressie' en dat hielp.

Toen hij begon in Filah waren de mensen lastiger dan nu, zo vertelt Henk. Ooit heeft hij eens twee heethoofden uit elkaar gehaald die elkaar met een mes te lijf wilden gaan. Hij is nog steeds verbaasd dat hij dat durfde. Dat was in de Schakel waar hij toen ook nog vrijwilliger was. Intussen beperkt hij zich weer tot Filah.

Henk: Ja, sommigen kunnen flink treiteren en het bloed onder je nagels vandaan halen, vooral als ze teveel gedronken hebben. Ze zouden eigenlijk opgenomen moeten worden, maar dat gebeurt dan niet.

In Filah krijgen de mensen een maaltijd voor weinig geld en wordt hen een luisterend oor geboden. Soms denk ik wel eens, zegt Henk, we bieden dan

wel een luisterend oor, maar kunnen hun problemen niet oplossen. Maken we ze niet afhankelijk en dragen we er eigenlijk niet aan bij dat zij hun manier van leven in stand houden? En toch, zonder Filah zouden ze in een zwart gat kunnen vallen.

Wat Henk belangrijk vindt is dat je met de mensen langzamerhand een band krijgt. Dat waarderen ze en zo krijgen ze de kans om over hun problemen te praten. Ze vertrouwen je en dat doet hen en mij goed. Met dat luisterend oor helpen we ze toch ook verder. We brengen een beetje structuur aan in hun leven en sommigen stromen door via HVO naar een woning.

De laatste jaren komen er ook meer buurtbewoners naar Filah met een kleine beurs. Ze zijn heel blij dat ze drie keer in de week hier kunnen eten. Ook zij komen met hun problemen, weer heel andere problemen. Vaak zijn ze alleen, hebben geen familie of zijn daar van vervreemd en dus eenzaam. Laatst heb ik nog een van hen thuis bezocht, vertelt Henk. Hij praatte toen honderduit en dan blijkt dat er van alles aan de hand is en het goed is dat iemand zijn hart kan uitstorten.

Henk vindt het wel een probleem dat een aantal van de vaste bezoekers nauwelijks contact wil met andere bezoekers, terwijl zij toch heel aardige mensen zijn. Henk: Ik probeer wel een opening te vinden om een gesprekje aan te gaan, maar dat lukt gewoon niet. Dan ken je ze al zo lang... Intussen heb ik geaccepteerd dat zij zich prettig voelen als niemand zich met hen bemoeit. Dat moet je ook respecteren.

Over zijn drijfveer en motivatie zegt Henk: Ik kom uit een gereformeerd nest, en heb daar geleerd om mijn talenten goed te gebruiken. Dat is

***Als ik besluit er mee op te houden,
dan zal ik nog 500 dagen doorgaan
als vrijwilliger.***

ook een opdracht. Mijn geloof is een krachtbron, de kracht van het gebed. Daardoor kan ik ook met dit werk doorgaan. Op mijn leeftijd denk ik wel eens: moet je er niet mee stoppen? Ik voel me goed, krijg veel voldoening uit het werk en ik kan nog wel even. Als ik besluit er mee op te houden, dan zal ik nog 500 dagen doorgaan als vrijwilliger. Dat besluit is nog niet gevallen. Als ik bij Filah ben, dan voel ik me thuis.

Jaap Buning

HET ONTBIJT IS EIGENLIJK NET EEN RIVIER

Vier dagen per week ontbijt in de Schakel. Het verandert steeds en toch blijft het ook veel hetzelfde. Het is net een rivier. Er is een flinke groep die al vele jaren als vaste bezoeker in de Schakel komt ontbijten. Maar er zijn ook dit jaar weer veel nieuwe gezichten. Ze komen overal vandaan, soms blijven ze en soms zien we ze na korte tijd niet meer terug. Het fornuis en de grote koffieketel staan nog steeds op dezelfde plek. Maar er staat een andere kok achter het fornuis. Of liever gezegd koks. Sinds april dit jaar is Vitaliy, die jarenlang vier keer per week het ontbijt en de inloop verzorgde opgevolgd door Mo. Hij kent veel van de bezoekers, spreekt hen opgewekt aan, maakt een babbeltje en zorgt ondertussen dat er een heerlijk ontbijt op tafel komt. Hij wordt geholpen door Hennie, die inmiddels ook alweer een jaar of vier meedoet. De laatste paar maanden zijn er enkele nieuwe gastheren en vrouwen bijgekomen. Zij komen één ochtend per week. Daar zijn we erg blij mee.

De openingstijden zijn nog steeds hetzelfde. En dat geldt ook voor de drie regels die aan de muur hangen: 'geen drugs, geen geweld en geen alcohol'. De aankleding van de ruimte is daarentegen weer altijd in beweging. De kunstwerkjes die door de bezoekers zelf zijn gemaakt in de workshops met Carla hangen, na een tijdje in de kast te hebben gelegen, weer fier aan de muur. En sinds kort verhogen handgemaakte gordijntjes de warme sfeer in de Schakel.

Wat al vele jaren hetzelfde is gebleven is dat de Schakel een warme en uitnodigende plek is voor mensen die 's morgens een goed ontbijt, hete koffie of thee en een paar opgewekte woorden als geen ander goed kunnen gebruiken. Wil je dat zelf wel eens meemaken? Loop binnen op maandag, dinsdag, woensdag of donderdag vanaf half acht tot een uur of tien.

Ad Baan

MENIGE HEER EN EEN ENKELE DAME

Nog maar net zit ik in het bestuur van Kerk & Buurt of mij wordt al gevraagd een stukje te schrijven over inloophuis de Schakel. En dat is niet eenvoudig. Niet omdat er zo weinig over te vertellen zou zijn. In tegendeel, juist zo veel!

's Morgens om zeven uur – van maandag tot en met donderdag – doet Mo de deur van de Schakel open. Veel te vroeg, zou je denken. Maar nee, menige heer en ook een enkele dame staan al te wachten en zoeken meteen een warm plekje in de Schakel. Vol ongeduld wachten ze op de koffie, waarvan de geuren zich al snel vermengen met verse sigarettendampen. Na een nacht in de buitenlucht is niet alleen warmte en hete koffie of thee bijzonder welkom, maar ook de lege magen spelen op. Er zijn niet veel plaatsen in de stad waar mensen zo vroeg gratis koffie en brood kunnen krijgen. Vrij snel na Mo komt Zwanine binnen. Zwanine is beroepskracht. De meeste bezoekers kennen haar en zijn blij om haar te zien. Voor ieder heeft ze een hartelijke groet en staat ze klaar om desgevraagd te helpen. Velen schieten haar even aan. Maar eerst wordt er brood gesmeerd. Ongelooflijk dat bakkerij Westerpark altijd weer gratis brood beschikbaar stelt. Opvallend is de behoefte aan kaas op de boterham, al wordt dit vanwege de kosten maar met mate verstrekt.

Naast Mo zijn er nog twee vrijwilligers die er alle vier de dagen zijn, namelijk Radj en Hennie. Rond negen uur lossen ze Mo af. Deze drie mannen weten uit vroegere ervaring wat het is om geen dak boven het hoofd te hebben. Zij spreken de taal van de bezoekers en weten precies wanneer ingrijpen vereist is. Ze voelen aan wanneer er onderling spanningen zijn, of wanneer iemand ten gevolge van psychische klachten of middelengebruik voor overlast gaat zorgen. In overleg met Zwanine en de gastheer of -vrouw grijpen ze zo nodig in. Een heel enkele keer wordt een beroep gedaan op de buurtagent met wie de relatie uitstekend is.

Zelf ben ik sinds begin november eenmaal in de twee weken op dinsdagochtend gastheer. De Schakel stroomt dan vol met mensen van zeer diverse origine. Naast Nederlanders tref je er Roemenen aan, Hongaren, Oekraïeners, Polen... Heel Europa stuurt z'n afgevaardigden. Er zijn altijd wel mensen die in zijn voor een praatje. Maar ook tref je immer enkele mensen die het vermoeide hoofd op de ar-

men leggen en tussen koffie en brood door wat slaap proberen in te halen. En er zijn de hartstochtelijke kaarters, die zich geheel verliezen in hun spel.

Vlak voor 10 uur arriveert een aantal vaste dinsdag-bezoekers. Dat zijn de schilders. Onder leiding van kunstenares Carla gaan zij aan de slag met potlood, krijt of kwast. Bijzonder hoe geconcentreerd er te midden van de andere aanwezigen gewerkt wordt en hoeveel moois aan het licht wordt gebracht. Sommigen ontwikkelen zich tot ware kunstenaars, terwijl zij gretig gebruik maken van Carla's opmerkelijke en rake adviezen. Niet zelden worden toevallig aanwezige bezoekers aangestoken en gaan ook zij uitzien naar de dinsdagochtend.

Om 13.00 uur gaat het inloophuis dicht. Meestal zonder protest vertrekken de laatste bezoekers. Zij gaan op weg naar een plekje in de zon, of naar een onderkomen in de stad waar gratis of tegen een kleine vergoeding gegeten, gedoucht of geslapen kan worden. Waar dat is? De meeste bezoekers hebben een kaart in hun hoofd waarop dit soort adressen vurig oplichten.

Als ik naar huis ga, ben ik dankbaar gestemd dat er zo'n warme plek is waar veel mensen baat bij hebben. Maar ik realiseer me ook dat het verschrikkelijk is, dat in onze welvaartsstaat zulke toevluchtsoorden nodig zijn.

Roel Knol

Beter kan het plezier waarmee Carla haar schilderkunst doorgeeft niet worden geïllustreerd.

Beeldverhaal

Dit verhaal gaat over Nijs. Jarenlang zei Nijs, tekenen kan ik niet dat is niets voor mij. Maar uiteindelijk durfde hij het toch aan om bij Carla op dinsdagochtend te gaan tekenen.

RICCIOTTI ENSEMBLE

Het was een geweldige ochtend met een mooi concert en een lekker ontbijt. Iedereen kijkt terug op een geslaagde en gezellige ochtend. Jacky mocht ook even het ensemble dirigeren.

VITALIY

What's in a name? Bij Vitaliy straalt in ieder geval de vitaliteit er vanaf! Dat was al zo in de afgelopen veertien jaar dat Vitaliy van 's ochtends vroeg tot in de middag in de Schakel werkzaam was. En dat is nog steeds zo en misschien nog wel sterker. Hij is tevreden en blij met het leven dat hij leidt.

Voor zijn vertrek naar Oekraïne april dit jaar waren er veel formaliteiten die geregeld moesten worden. Alles verliep voorspoedig en vlot. Hij straalt als hij erover praat in café Nassau, waar we op vrijdagmiddag wat zijn gaan drinken om bij te praten. Hij heeft zijn familie gezien en samen met zijn vriendin het land doorkruist. Vitaliy en Lisette hebben een nieuwe woning vlakbij de Gaasperplas; een heerlijke plek. Inmiddels heeft Vitaliy ook een baan gevonden in een patisserie. Hij werkt met veel plezier mee aan het produceren van de lekkerste Hollandse kroketten en bitterballen van Amsterdam! De werkzaamheden en het vroege opstaan zijn voor Vitaliy geen probleem. Het werk in de Schakel begon ook altijd al rond een uur of zes. Hij heeft een nieuwe uitdaging, nieuwe werkzaamheden en nieuwe collega's, maar hij zal de tijd in de Schakel niet gauw vergeten. Hij zegt dat hij met veel plezier heeft gewerkt en geleefd in Amsterdam met name dankzij de betrokkenheid van de Kerk, buurtbewoners en oprechtheid van de bezoekers. Hij noemde ook Henk, Hokon, Bart en Hennie op wie je altijd kunt rekenen. Toch verloopt zijn leven nu een stuk rustiger. Hij wil ook graag de vrijwilligers van de Kelder bedanken voor het verzamelen van de kleding voor Oekraïne die wordt gestuurd naar stichting Spoetnik. Hij is blij nu ook zo zijn steentje te kunnen bijdragen.

Toen hij na terugkomst zijn neus liet zien in de Schakel werd hij met applaus ingehaald. Dat hij een bekend gezicht is in onze buurt, blijkt ook direct in het café, waar hij hartelijk be-

groet wordt door twee vrouwelijke ex-collega's uit de Kringloop. Wel uit het oog, niet uit hart. En ik hoop van harte dat dat zo blijft!

Ad Baan

KIJK, DAAR IS VRAAG NAAR

In de kringloopwinkel is het een drukte van belang.

Gebrachte spulletjes worden uitgezocht. Kunnen ze wel worden verkocht? Welk prijsje moet er op? Moet Kees of Edward er nog wat aan opknappen?

“Dat speelgoed kan weg”, zegt Trudy. En bij een set van zeven dwergen: “Kijk daar is veel vraag naar. Daar vragen we € 2,50 voor”.

Intussen brengt een buurtbewoner nog een nieuwe zak. Ik ben blij dat ik het niet hoeft uit te zoeken. Ik zou over alles veel te lang nadenken. Hennie zoekt de kleding uit. Kleding die te lang hangt wordt afgeprijsd. Dat geldt voor een zwarte loden jas. Er gaat 50% af. De klant boft. “Geen geld”, vindt zowel de klant als Judith die bij de kassa staat. Aya en Edward vragen of we even opzij willen gaan om een bank naar buiten te kunnen sjouwen.

Vanmiddag worden er weer veel spullen van verschillende adressen met de vrachtwagen opgehaald. Onder andere twee stoelen en een bank van Jan des Bouvrie. Zou dat wat zijn, vraag ik? Op de foto zagen ze er mooi uit. Wouter betwijfelt het: “Vorige keer kregen we ook een bank van Jan des Bouvrie. Die zat zo onder de halen van de kat, die hebben we direct bij het oud vuil gezet. Laat het maar aan Aya over, die kan het wel goed beoordelen.”

Ik loop rond en maak foto's voor deze terugblik. “Van mij hoeft je geen foto te nemen” zegt Marga. Even later loopt Anneke langs, ze is de nieuwe planner, en stelt zich voor aan Bep, ik maak een foto van Anneke. “Waarom maak je niet een foto van hun handen?” zegt Marga. Ze heeft gelijk. Twee handen symboliseren veel en ik moet denken aan de laatste vergadering waarin we met elkaar aan het kissebissen waren over beter communiceren en elkaar vertrouwen en verantwoordelijkheid nemen.

Bep is in haar element bij de oude platen. Bij de kerstborrel gaat ze voor de vrijwilligers weer op een oude pickup kerstliedjes en oude rock draaien.

Ik kijk er al naar uit.

Jaap Buning

HET LIJKT ZO SIMPEL

Voor zessen kom je binnen bij eettafel Filah in de van der Hoopstraat. Links zit Sarah, Ronald, Judith of Hella achter de kassa. Je betaalt twee euro vijftig en krijgt een bonnetje en bestek. Je zoekt een plekje en om stipt zes uur komt het eten op tafel. Ik zat te praten met iemand uit een andere buurt die ook een eettafel wou beginnen en die vroeg of het ingewikkeld was. Ik zei: "Ach, het is eigenlijk heel simpel". En toen zette ik op een rijtje wie er wat moest doen. Hieronder noem ik de namen van de mensen die meestal de betreffende taak uitvoeren. Als ik iemand vergeten ben, excuus.

Het begint met een kok. Elke maand maakt Jaap het rooster. Drie dagen per week, dus meestal dertien maaltijden per maand. De meeste Amsterdamse koks koken één keer per maand. Daarnaast komen er kookgroepen uit het hele land. Dit jaar waren dat Spakenburg, Bathmen, Wormerveer, Meppel, Wijhe, Heerde, Laren, Noordwolde en Zuidwolde. Uit Spakenburg komen zelfs twee groepen en ik kan u vertellen: de vis wordt niet duur betaald.

De kassiers, Hella, Sara, Judith en Ronald, wisselen elkaar af. Gelukkig hebben de meeste bezoekers een strippenkaart, tien maaltijden voor twintig euro. Dan hoeft er alleen een stempeltje te worden gezet. Als je niet eerder bij Filah bent geweest, word je welkom geheten door één van de gastheren, Fred, Henk of Gerrit. Achter de bar staat Reza, hij biedt je koffie of thee aan. De meeste koks werken niet alleen; voor veertig mensen koken is nou eenmaal een flinke klus. Ze krijgen hulp van bezoekers of andere vrijwilligers, zoals Svetlana.

Als het eten klaar is vraagt de gastheer om een applausje voor de kok en de andere vrijwilligers, soms is er een gedicht of een kort verhaal. Altijd een moment stilte. De gastheer ziet er op toe dat er na zessen binnen niet meer wordt gerookt. Het eten wordt opgeschept en uitgedeeld. Meestal helpen Svetlana en Charlie daarbij de gastheer. Als er genoeg is volgt een tweede ronde. Wat daarna nog over is wordt in bakjes meegegeven voor de liefhebbers. Dan wordt er afgeruimd. Manuel doet de afwas, Dick maakt de zaal schoon en Kees de keuken. Op de achtergrond werken penningmeester Hans en Kerk & Buurtwerker Zwanine mee.

Terug naar de vraag of het simpel is een eettafel op te zetten en draaiende te houden. Eigenlijk toch niet; het is een hele organisatie. Maar als je net als wij, dertig jaar geleden, begint met één keer per week koken voor een kleine groep, dan kun je ervaring opdoen en dat geleidelijk uitbouwen. Want er zijn niet alleen vrijwilligers nodig, maar ook mensen die komen eten. U bent van harte welkom.

Hokon Hansen

SINT EN PIET BIJ FILAH

Vijf december. Vandaag komen sint en piet. Vooraf hangt er al spanning in de lucht. Maar als ze onder gezang binnentreden breekt de spanning. Sint en piet worden welkom geheten. Kees Koekenbier heeft voor geluidsversterking gezorgd. Het grote boek komt tevoorschijn. Maarten is de eerste die naar voren wordt geroepen. Enkele voor sint nieuwe mensen krijgen een speciaal welkom: Antonius, Ben, Marianne, Henk en Menno. Fred krijgt een felicitatie met het lintje dat hij van de koning heeft gekregen. Sint is blij dat Anne en Kees, ondanks klachten over hun gezondheid, toch naar Filah blijven komen. Ada haar arm gaat gelukkig weer wat beter. Christine is terug van weggeweest en dat laat ze horen. Sarah wordt gefeliciteerd met haar nieuwe baan, jammer dat ze daardoor Filah vaarwel moet zeggen. En tenslotte Manuel. Hoeveel borden heeft hij in al die jaren niet gewassen? Sint bedankt hem hartelijk. Piet haalt de kadootjes uit de zak. Een chocoladeletter en een 'warmtehemd'. Beide worden gewaardeerd. En na het zingen van 'Dag Sinterklaasje, Dag vege Piet' vertrekken sint en piet.

VERRASSEND?

Kun je elkaar na zoveel jaar nog verrassen?

Kerk & Buurt bestaat alweer dertig jaar. Menig huwelijk strandt ver voor die tijd. Ook zijn er maar weinig muziekgroepen die het zo lang samen uithouden.

En bij Kerk & Buurt gaat het ook nog eens om vrijwilligers die het al vele jaren met elkaar moeten redden en natuurlijk met de grote schare van bezoekers, ontbijters, eters en alle andere gewone en ongewone mensen die je in dit verband tegen komt.

Iedereen die al langer in deze buurt woont, weet hoeveel er is veranderd in die jaren. Als je alle 'Terugblikken' naast elkaar zou leggen, zou je zien dat dit ook geldt voor Kerk & Buurt. Projecten zijn opgehouden te bestaan, nieuwe zijn geboren. Zou je de namenlijsten van vrijwilligers naast elkaar leggen, dan zie je dat sommigen een korte periode actief zijn geweest en anderen soms een ongelofelijk lang. En als je hen vraagt hoe dat kan, zeggen vooral die mensen die veel hebben gegeven als vrijwilliger, dat je er zoveel voor terugkrijgt. Vraag je vrijwilligers wat ze meemaken, dan blijken ze heel vaak voor verrassingen te staan. Leuke maar ook wel lastige. Het vrijwilligerswerk bij Kerk & Buurt is namelijk niet altijd voorspelbaar. Vaker misschien wel dan de vrijwilligers lief is. Maar misschien is het met al die veranderingen en vernieuwingen wel het meest verrassend, dat er ook zoveel herkenbaar en hetzelfde is gebleven.

Ad Baan

HOE IS HET MOGELIJK?

“Ik had bij Burenhulp een verzoek geplaatst voor iemand die mijn hond uit wou laten. Na de intake, enige tijd later komt er een man mijn trap op die ik al tien jaar blijk te kennen! Mijn hondje sloot al snel vriendschap met deze man en ik heb het contact met een oude buurtgenoot kunnen verstevigen. Dat is nog eens een win/win-situatie waarbij iedereen gelukkig is! Burenhulp brengt mensen bij elkaar, letterlijk en figuurlijk”.

SKYPEN

Edward: “Ik zit al weer negen jaar bij Burenhulp, vooral voor computerklusjes. Een mooie ervaring? Ik was bij een mevrouw met een computer die niet goed werkte. Dat was snel opgelost. Ze vertelde dat ze kleinkinderen in Amerika had die ze nooit meer zag. Dat vond ze vreselijk. Ik heb toen Skype geïnstalleerd. Weet je, de eerste keer dat ze via de computer die kinderen hoorde en zag praten en bewegen. Dat was echt fantastisch. Voor haar, maar ook voor mij.”

BURENHULP

Sophie Cornet heeft drie jaar de organisatie van Burenhulp op zich genomen. Dit najaar nam ze afscheid van ons om een nieuwe uitdaging aan te gaan. We wensen haar heel veel succes in de toekomst.

We zijn op zoek naar een vervanger voor Sophie. Zo lang neem ik de zaken tijdelijk waar. Eind november konden de vrijwilligers van Burenhulp afscheid nemen van Sophie en met mij kennismaken. Mijn eerste taak was de vrijwilligers van Burenhulp uitnodigen voor dit afscheid. Zo kreeg ik elke vrijwilliger aan de lijn. Ongeveer vijftwintig mensen die verschillende klusjes doen voor hun medemens. Het zijn mensen die niet zitten te wachten op vergaderingen, bijeenkomsten, feestjes of uitjes. Nee, laat de burenhelpers maar gewoon hun ding doen, soms zelf zes jaar lang elke week de boodschappen voor dezelfde dames, helemaal geen probleem. Maar dat gedoe er omheen, nee bedankt.

Gelukkig kwam er toch een aantal burenhelpers naar deze avond. En het werd gezellig. Het was heel mooi om hun motivatie te horen en waar ze voldoening uit halen. Want niemand doet iets voor niets. Iemand blij te zien is heel veel waard.

In het nieuwe jaar zal een nieuwe medewerker het stokje overnemen. Sophie heeft een prachtig project achtergelaten. Onder begeleiding van haar opvolger zal het zich ongetwijfeld verder ontwikkelen.

Mareike Bremer

***In 2016 hebben
burenhelpers ruim
vierhonderd maal
burenhulp verleend.***

DE LANGE ADEM / BUREN VERTELLEN

Sinds een paar jaar organiseren we avonden in het kader van de lange adem.

De bedoeling met deze avonden is onder andere om iets terug te doen voor onze donateurs. We zoeken 250 mensen die een paar jaar lang elk kwartaal een tientje overmaken. Dat is €40,- per jaar. Dat geeft ons een lange adem. Op dit moment zijn er ruim vijftig mensen die ons op deze manier steunen. De donateurs hebben gratis toegang tot de avonden. Andere bezoekers betalen per keer voor de toegang.

Vorig jaar waren dit bijeenkomsten waarbij Wim Brands in gesprek ging met een schrijver over het thema kwetsbaarheid. Dit thema kreeg een wel heel wrange invulling met het overlijden van Wim in april. Zijn dood heeft ons erg geraakt.

In juni was er voor de donateurs een mooie avond met een benefit concert/diner met een groep getalenteerde en uitbundige Harvard studenten. Op de stoep van de Nassaukerk hebben ze samen met het kinderkoor de Staatsliedjes een vrolijke optreden gehad en 's avonds gaven ze een prachtig concert in stijl.

Daarna zijn we begonnen met 'Buren vertellen', waarbij we een buurtbewoner aan het woord laten met een belangwekkend verhaal. Dat kan bijvoorbeeld gaan over zijn of haar werk, reizen of de buurt. Najaar 2016 zijn er twee avonden geweest, één met Joost Vermeulen en één met Eric Duivenvoorden.

Joost hield een indrukwekkend verhaal over Syrië, over de geschiedenis en de burgeroorlog. Heel leerzaam om te horen hoe dit conflict zijn oorzaak heeft in het verleden en welke landen en bevolkingsgroepen er bij betrokken waren en zijn.

De tweede avond vertelde Eric over de geschiedenis van de kraakbeweging in de Staatsliedenbuurt en de betekenis daarvan voor de ontwikkeling van de buurt. De geprojecteerde foto's riepen bij de aanwezigen veel herkenning op. Op onze website zijn verslagen van de avonden te vinden.

Jaap Buning

MINICRUISE NAAR TEXEL

Het uitje voor bezoekers en vrijwilligers van Kerk & Buurt startte zaterdag 25 juni tegenover de Nassaukerk. Het terras van café Nassau zit wel vaker vol, maar niet 's ochtends vroeg voor openingstijd, zoals nu. Altijd spannend of iedereen die zich heeft opgegeven ook daadwerkelijk komt en vervolgens of we dan ook allemaal in de bus passen. Dat lukte net, de hele dubbeldekker zat vol.

In de bus kwamen de gesprekken los. Mensen die bij dezelfde projecten betrokken zijn, kennen elkaar natuurlijk al, maar het leuke van zo'n dag is dat allerlei mensen elkaar tegenkomen die elkaar niet of nauwelijks kennen. Vrijwilligers, die net begonnen zijn, maken kennis met vrijwilligers die al 35 jaar meedoen en met bezoekers die al jaren deelnemen aan de projecten.

De reis ging dit jaar naar Oudeschild op Texel. Het eerste doel was het Juttersmuseum. In een schuur met een ontzagwekkende verzameling op het strand gevonden spullen, nam een door de wol geverfde en zeer welbespraakte jutter ons mee in zijn roemrijke juttersverleden.

Het volgende onderdeel was een tocht met een garnalenkoter over de Wadden. De schipper bleek een ras verhalenverteller en kon uitstekend concurreren met de toch ook niet geringe Amsterdamse gevatheid.

De gevangen garnalen werden direct gekookt. De garnalen mochten geproefd worden en al snel was iedereen, na een demonstratie van de schipper, geconcentreerd aan het garnalenpellen. Van het aanbod van de schipper om een zakje ongepelde garnalen meer huis te nemen, werd gretig gebruik gemaakt.

En al varende wees de schipper ons enkele malen op het grootste roofdier van Nederland. De grijze zeehond.

De terugreis met de bus werd afgesloten in de wijkzaal van de Nassaukerk. Inge en Jolanda van het 'Natuurtalent' hadden voor ons een heerlijke mediterrane maaltijd gemaakt. Smullen.

Ad Baan

VIERINGEN VOOR KERK EN BUURT

Met de vieringen voor kerk en buurt zijn we dit jaar een nieuwe weg ingeslagen. De weekopening voor bezoekers van de inloop elke maandagmorgen in de stilteruimte in de Nassaukerk werd de plek om deze vieringen voor te bereiden. Zo worden de bezoekers van de projecten nog meer dan voorheen dragers van deze vieringen. De bijbelverhalen en spiegelverhalen - van Toon Tellegen of uit de krant - maken in die maandagmorgenkring stevast de tongen los. Zo leveren de gesprekken als vanzelf thema's op voor de vieringen.

Zo hadden we een viering rond het verhaal van Zacheüs waarin Mo het kinderverhaal vertelde en de deelnemers aan de maandagkring samen met de kinderen het verhaal verbeeldden. En ook een viering over dromen rond het verhaal van Jakob die een ladder droomt die aarde en hemel verbindt: engelen die onze angsten en zorgen naar boven dragen en belofte en troost mee naar beneden brengen (zie ook het kader over deze viering). De kaarsjes die we

aanstaken, kregen deze keer een plekje op een ladder die voor de oude kansel in de kerkzaal stond opgesteld en zo een ladder van licht werd.

Voorafgaand aan de vieringen voor kerk en buurt opende De Schakel al vroeg op zondagmorgen de deuren voor een extra ontbijt. In de vieringen van advent en de kerstnacht hadden steeds deelnemers aan de maandagmorgenkring en de schrijversclub Westerpark een eigen bijdrage in de vorm van een brief of een gedicht. Deze bijdragen waren steeds op het thema van de viering afgestemd en maakten indruk.

Klaas Holwerda

DROMEN

Eén van de vieringen voor Kerk & Buurt had als thema: Dromen. Jacky had ooit een droom, en verwoordde die in dit gedicht, en maakte daar een tekening bij.

Daar volgde een prachtig antwoord op: twee leden van Ricciotti speelden haar toe in een ontroerend samenspel. De één op viool, de ander op blokfluit.

Dromen

*We kennen ze allemaal:
grote dromen, kleine dromen.*

*Ik wilde graag een viool
Ik had de pech dat ik in
een kindertehuis woonde.
Er was niet voldoende budget.*

*Niet voor Jaqueliëntje
kreeg ik te horen.
Dat was de eerste droom
die mij ontnomen werd.*

*Maar ik kon wel een blokfluit krijgen,
bij wijze van troost.
Blokfluit wie wil er nu blokfluit spelen.*

Jacky

STAGIAIRES

Kerk & Buurt vindt het belangrijk om stagiaires ervaring op te laten doen. De stagiaires waarderen dit.

Shoshanna bij de Burenhulp

Sinds twee maanden loop ik stage bij Burenhulp. Ik wilde hier graag stage lopen om een bijdrage te kunnen leveren aan Kerk & Buurt. Drie jaar geleden heb ik al stage gelopen bij eettafel Filah en inloophuis De Schakel. Door hier werkzaam te zijn heb ik kunnen ervaren welke projecten deze organisatie allemaal aanbiedt aan onder andere dak- en thuislozen. Deze projecten grepen mij erg aan, waardoor ik nu voor mijn studie Maatschappelijk werk en Dienstverlening een half jaar stage wil lopen bij Burenhulp. Hier zie ik hoeveel moeite de vrijwilligers doen om hun maatjes te begeleiden en op die manier een steentje bij te dragen voor een betere en sociale maatschappij.

Kyara in de Schakel

Mijn naam is Kyara, ik studeer toegepaste psychologie aan de Hogeschool van Amsterdam. Voor onze opleiding lopen wij nu stage, elke dinsdag vier uur. Ik heb gekozen voor de Inloop in de Schakel omdat de bezoekers mij interesseren. Ze zijn wat moeilijker te benaderen. Dat zag ik als een uitdaging. Wat mij tot nu toe opvalt is dat de interesse en het gesprek ook vanuit de bezoekers komt en dat maakt het creëren van een 'band' een stuk makkelijker. Ik ga met plezier naar mijn stage toe en kijk er naar uit om de bezoekers wat beter te leren kennen.

HOE HOUD JE HET VOL?

Veel mensen zijn al lang vrijwilliger bij Kerk & Buurt. Wat vinden ze er leuk aan, hoe houden ze het vol? Kerk & Buurt heeft vier grote projecten. Van alle vier heb ik één vrijwilliger die vraag gesteld.

Hella kookt één keer per maand bij Filah. "Eerlijk gezegd zie ik er iedere keer weer wat tegenop, maar als ik er eenmaal ben, dan is het eigenlijk altijd leuk en gezellig."

Aya werkt bijna dagelijks bij de Kringloop. Hij gaat mee spullen halen en brengen met de vrachtwagen. "Ik heb het hier naar mijn zin, leuke collega's, je komt veel mensen tegen en het is een goed doel. Je maakt anderen blij en jezelf ook."

Legia doet met haar Canta wisselende klusjes voor Burenhulp. "Voor mij is de waardering erg belangrijk. Je kunt echt iets voor mensen doen. En dat laten ze je weten ook."

Radj werkt vier dagen per week in de Inloop. "Ik ben 58, regulier werk vind ik niet meer. Dit is goed werk, je doet iets voor anderen, ik ben zelf ook negen maanden dakloos geweest. Ook vanuit mijn geloof doe ik het, ik ben hindoe. Ik werk ook nog bij de Bogt."

Heel verschillende reacties. Als ik het moest samenvatten zou ik zeggen: "Je doet iets voor een ander en daar krijg je veel voor terug". Of nog korter: win – win.

Hokon Hansen

Soos gestopt

Aan de Soos is na vele jaren een eind gekomen. Om de week kwamen de dames bij elkaar in de Bogt Westerbeer onder begeleiding van Miriam Schulte Fishedick. De groep werd te klein. In september is besloten er een punt achter te zetten. We danken de Bogt voor de gastvrijheid en Miriam voor het begeleiden van deze groep.

Schrijversclub Westerpark

Dit najaar is de Schrijversclub Westerpark van start gegaan. Voorlopig komt de club één keer in de twee weken op vrijdagochtend bij elkaar. Dat loopt goed. U zult het komende jaar ongetwijfeld van hen vernemen.

NIEUWJAARSMALTIJD

Donderdag 14 januari, Nassaukerk. Zo vol was het niet vaak bij de Nieuwjaarsmaaltijd: ruim voor zes uur zijn alle plaatsen aan de tafels bezet. De mensen die nu arriveren, schuiven in de kerkbanken. De avond begint met 'Zing, vecht, huil, bid, lach en bewonder' van Ramses Shaffy. Daarna een toespraak van SP-wethouder Arjan Vliegenghart. Hij is ook incidenteel bezoeker van de zondagsdienst in de Nassaukerk. Vliegenghart spreekt zijn grote bewondering uit voor het werk van Kerk & Buurt en de inzet van alle vrijwilligers. Dan kan de champignonragout in ruim 180 bladerdeegbakjes worden opgediend.

De Terugblik 2015 wordt opgedragen aan Vitaliy en Hennie. Een half uur later is het feest in volle gang. Onze eigen 'Homeless House Band' met als leadzanger Hennie speelt de sterren van de hemel. Afgewisseld met accordeon- en pianomuziek, zang, Afrikaanse drums en line dance genieten we van gezelligheid en het vertrouwde Kerk & Buurtrumoer. De hoofdmaaltijd is verzorgd door Bert Hartog van 'Pakhuis De Zwijger'. De ingrediënten zijn beschikbaar gesteld door hun leveranciers. Groenten en couscous, voor de vleeseters is er lam. Er is ruim voldoende, zelfs voor liefhebbers van een tweede bordje. Tot slot is er voor iedereen taart.

We sluiten af met een swingend hoogtepunt: 'Sol y Luna' met Zuid-Amerikaanse muziek. En dan staan er even voor sluitingstijd meer mensen op de dansvloer dan er nog in de banken zitten.

Het was weer een geweldige avond. Dank aan iedereen die heeft bijgedragen.

HOMELESS HOUSEBAND

Met onze muziek de wereld een beetje mooier maken

Al meer dan een jaar is binnen Kerk & Buurt de Homeless House Band actief. Geleid door Han van 't Land samen met Joost van der Graaf en de laatste tijd ook Jeroen Hensel.

Han: "We willen met muziek de wereld een beetje beter maken". En dat doen ze ook. Zij zetten zich in voor allerlei sociale projecten: vluchtelingen kinderen in Amsterdam Zuidoost, of een muziekproject voor HIV-wezen in Oeganda.

Han, Joost en Jeroen genieten van de Homeless Houseband. Mensen uit Kerk & Buurt oefenen elke vrijdagochtend in de kelder van de Nassaukerk met als doel via de muziek te groeien. De basis wordt op dit moment gevormd door Joke (op gitaar), Hennie (zang), Clement (percussie en drum), samen met Han (speelt alles), Joost (bas) en Jeroen (percussie).

Dat ze er plezier in hebben merk je aan alles. Er wordt echt samen muziek gemaakt. Hennie zong als Elvis in zijn gouden jaren 'love me tender'. Even later was hij André Hazes en klonk Bloed, zweet en tranen. Bill Withers, Creedance Clearwater Revival, John Lennon, de Stones, het repertoire is breed en swingend.

Han zegt dat ze enorm zijn gegroeid. En zichzelf groeiden er in mee. In december traden ze op in café Graaf Leopold bij de 'Kerst 500'.

Han, Joost en Jeroen verzorgen ook muziekworkshops. Veelal in het onderwijs, maar ook in bedrijven. Daarmee bekostigen ze de andere projecten. In september hebben ze zo'n workshop gratis aangeboden aan de vrijwilligers van Kerk & Buurt.

We oefenden met luisteren en onze creativiteit aanspreken. Prachtig en een aanrader voor elk team. Kijk daarvoor op hun website: rawresonance.com.

Jaap Buning

BUURTCAMPING

In het Rembrandtpark verrees in het weekend van 15, 16 en 17 juli 2016 een echte buurtcamping. Wij mochten daar kamperen in onze eigen kartonnen tenten. Die waren overgebleven na een festival. Het was een geweldige ervaring om zomaar midden in de stad te slapen met allemaal mensen van Kerk & Buurt. Wij hebben gebarbecued, gezongen en muziek gemaakt. Levend ganzenbord gespeeld en de hele camping voorzien van een gebakken eitje. Wat was het fijn om zo met elkaar op te trekken. Zondagmorgen hebben wij met elkaar de tenten weer afgebroken. Als kers op de taart kwam Marielle van Kemna Yoga ons een gratis yogales geven in de open lucht. Een prachtige afsluiting van een bijzonder weekend.

LINTJE FRED BARELLA

“Het heeft de koning behaagd u te benoemen tot lid in de orde van Oranje Nassau”. Deze plechtige woorden sprak de burgemeester van Uitgeest tot Fred Barella. Daarna kreeg Fred de versierselen opgespeld. Fred kreeg de orde als eerbetoon voor zijn jarenlange inzet als vrijwilliger bij verschillende organisaties. Wij kennen Fred als maandagse gastheer bij onze eettafel Filah. Uit de toespraak van de burgemeester bleek dat hij veel meer functies heeft bekleed. Dat begon in 1972 in de toenmalige Prinsessekerk aan de Van Hallstraat. Na de fusie met de Nassaukerk kreeg Fred daar allerlei functies. Hij was ook jaren lid van de wijkraad Staatsliedenbuurt. In 1986 verhuisde hij naar Uitgeest. Maar hij kon Amsterdam niet vergeten, in 2000 werd hij gastheer bij Filah. Sindsdien gaat hij trouw iedere maandag met de trein op en neer. En dan niet te vergeten alle functies die hij in Uitgeest heeft bekleed. Toen de burgemeester was uitgesproken was het laatste woord voor Fred. “Ja, je moet toch iets doen voor de samenleving”.

Hokon Hansen

STILSTAAN BIJ

Er gaat geen jaar voorbij of er ontvallen ons ook mensen. We willen de herinnering aan hen levend houden en noemen hun namen.

Ingrid Schipper-Staphorst was een gewaardeerde kracht in de kringloopwinkel, waar ze bij de kleding werkte. Ze nam weinig ruimte in, letterlijk vanwege haar bescheiden postuur, maar ook figuurlijk: betrokken en trouw als een stille kracht die graag overal bijsprong, maar nooit op de voorgrond trad. Ook in haar familie was Inkie - zoals ze vaak genoemd werd - geliefd.

Wim Brands: groot was de schok de maandagmorgen begin april waarop zijn zelfgekozen dood bekend werd. Radio- en televisiemans, maar voor ons toch in de eerste plaats betrokken buurtgenoot die de tijd nam voor ontmoetingen op straat. En dichter, ook voor eenzame uitvaarten. Voor De Lange Adem interviewde hij bekende persoonlijkheden over het thema kwetsbaarheid. Een gevoelige man die meer dan wij vermoedden kwetsbaarheid van binnenuit kende.

René van Vlaardingen stierf in april. Een gevoelige en wat breekbare man, bezoeker van onze projecten en dichter van Kantlijn die ook wel eens iets voordroeg in een viering voor kerk en buurt. De laatste twee jaar leefde hij nogal teruggetrokken in zijn huisje in Nieuw West. Een inbraak een paar jaar eerder had een zware wissel getrokken op zijn vertrouwen. Hij is vanuit het drugspastoraat op Sint Barbara begraven.

Cor van Keuk zullen we ons herinneren als dichter en activist. Hij was onder meer actief op poëzieavonden in Zaal 100, dichtersfestivals in Ruigoord en uiteraard ook Kantlijn. Hij roerde zich de jaren door in de perikelen rond de buurtboerderij en voerde zijn 'heilige oorlog' voor verbroedering en vrede met de Aboriginals in Australië - waar hij ook een tijd gewoond heeft. Hij daagde anderen graag uit en bediende zich daarbij van een geheel eigen vorm van knipoog. Ook hij stierf in april.

Peter van Roy, een markante verschijning vanwege zijn omvang en zijn sik, hield zich op een geheel eigen wijze op de been in het leven, dat voor hem al van jongsaf niet altijd eenvoudig was. In de zomer kon hij in ons land toe met een leven op straat - hij had ook zo zijn adresjes - en zijn uitkering spaarde hij om te overwinteren in Thailand. Hij ging vaak zijn eigen gang, meed situaties die spanning opriepen en was een scherp waarnemer, zoals bleek uit de gedichten die hij onder het pseudoniem Bermbrandt schreef: dat waren vaak echte doordenkertjes. In het Flevohuis sliep hij in oktober rustig in en hij is bij zijn familie in Waalwijk begraven.

Klaas Holwerda

Bestuur Stichting Kerk & Buurt

Het bestuur bestond in 2016 uit: Mareike Bremer, Jaap Buning, Annelies Faber, Hokon Hansen (voorzitter), Dick Jansen, Roel Knol, Ellen Kok en Hans Snel (penningmeester). Ellen Kok heeft per 1 november het bestuur verlaten; haar secretarisschap is overgenomen door Mareike Bremer. Roel Knol is in oktober nieuw bestuurslid geworden. Het bestuur heeft negen keer vergaderd.

Financiën

Het jaar 2016 wordt waarschijnlijk met een positief saldo afgesloten; vooral doordat ook dit jaar de omzet van de kringloopwinkel behoorlijk is gestegen.

Als ANBI instelling zijn wij verplicht onze Balans en Verlies en Winstrekening te publiceren. Zodra ze zijn goedgekeurd kunt u ze vinden op: www.kerkenbuurtwesterpark.nl.

Als eerste willen we onze grote subsidiegevers bedanken: Gemeente Amsterdam, stadsdeel West, Protestantse Diaconie Amsterdam en Stichting de Koperen Knoop. Daarnaast alle anderen die grote of kleine bedragen hebben overgemaakt, zoals de donateurs van De Lange Adem. Zonder u konden we ons werk niet doen.

Hans Snel, penningmeester

Verhuur

Het lukt goed onze ruimtes te verhuren aan andere organisaties op de tijden dat we ze zelf niet gebruiken. Zo maakt Workforce vijf dagen per week gebruik van de ruimte van Filah. De Schakel wordt 's avonds aan verschillende gespreksgroepen verhuurd. Zie www.kerkenbuurtwesterpark.nl voor meer informatie.

Medewerkers

Zwanine Siedenburg is coördinerend Kerk & Buurtwerker. Zij werkt 28 uur per week en houdt zich vooral bezig met het Ontbijt, de Inloop, Filah, Kringloop en wisselende initiatieven.

Sophie Cornet is Kerk & Buurtwerker. Zij werkte eerst 8 uur per week en later 12 uur. Per november heeft ze een nieuwe baan gevonden. Ze hield zich vooral bezig met de Burenhulp.

Ook de stagiaires dragen hun steentje bij.

Spreekuur predikant

Op het spreekuur van Klaas Holwerda, predikant van de Nassaukerk, komen geregeld bezoekers van Kerk & Buurt met diverse vragen of problemen.

Contact

Voor informatie over Kerk & Buurt kunt u contact opnemen met:

Hokon Hansen

Voorzitter

Telefoon 06 2355 0235

Mareike Bremer

Secretaris

secretaris@kerkenbuurtwesterpark.nl

Zwanine Siedenburg

Coördinerend Kerk en buurtwerker

Telefoon 06 8325 3506

Bankrekening Kerk & Buurt

ING 120952
(IBAN: NL50 INGB 0000120952)
Kerk & Buurt Westerpark
p.a. van Limburg Stirumstraat 121
1051 BA Amsterdam

De Stichting Kerk & Buurt Westerpark is een ANBI erkende instelling. Giften aan Kerk & Buurt kunt u, boven een bepaalde drempel, aftrekken bij uw belastingopgave.

Wilt u meer weten over de financiën of over de mogelijkheid bij te dragen, neem dan contact op met de penningmeester, Hans Snel, tel. 06 5383 2766 of jsnel1944@gmail.com.

Website

Op www.kerkenbuurtwesterpark.nl kunt u het laatste nieuws van Kerk & Buurt vinden. Als u informatie wilt ontvangen over onze activiteiten stuur dan een mailtje naar: jsnel1944@gmail.com.

Facebook

Typ Kerk & Buurt Westerpark in bij de zoekfunctie. Dan verschijnt de groep in het overzicht. Aanmelden en klaar. De groep is openbaar. Iedereen is, net als bij de activiteiten van Kerk & Buurt, van harte welkom.

Opmaak en redactie Terugblik

De foto's in deze Terugblik werden gemaakt door Jaap Buning, Isabeau Rijnders en Hokon Hansen. Excuus als iemand is vergeten.

Mareike Bremer deed de redactie en opmaak, Hokon Hansen de eindredactie.

De Terugblik verschijnt onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

Ellen opent de Nieuwjaarsmaaltijd 2016.

In november verliet Ellen Kok het bestuur. Het viel niet meer te combineren met haar werk. In Ellen verliezen we een serieus en zeer betrokken bestuurslid.

